

change 1. list (?)

KOSTANJEVICA - ž.c.sv.Jakoba

Zvonik gotski, figure na voglih so tik pod venčnim zidcem profila, vrhu I.nadstropja. Zelo rustikalne, s rodne stiškimi konzolam.

severnovzhodni ogel

Zraven, gledajoča proti vzhodu, spet neka maska, kakor da bi

imela ovratnik.

Na južnem portalu tudi romanska dekoracija na živem kamnu,

čez to na ometu gotška iz nekih obeskov.?

Cevc, Zap.XX, str.6.27.X.50.

ovratnik?

Slika tabernakeljskih vrat, ki jih je izdelala pasarska del. " Ecclesia" v Ljubljani

Il.Slov.1931, L.VI, št.40, str.319.

Lep nagrobni spomenik(vitez v polni opravi , iz peščenca, poslikani), ki je bil preje v sev. steni v cerkvi, je sedaj v juž. steni zunaj, poleg str. portala. Lepo delo 1.pol.17.stol.

2 romanska portala. Na glavnem poznoromanska polihromacija. V timpanonu slika, ki je bila pobeljena, deloma je odkrita izpod beleža. Razloči se stoječa svetniška postava z velikim nimбом. precej sloka. Zdi se, da so lasje ob sencih nakorani kot okr.1.1300. Natančneje se nič ne razloči, tudi ne, kaj naj predstavlja. Tudi portal v juž. steni je poslikan, a ne prvotno, ampak poznogotsko. V timpanonu je slika Kristusova z mačilnim orodjem v neki 4oglati posodi(kelter) in ob straneh dve klečeči postavi, sicer malonejasni, a bržkone sv. Janez in M.Magdalena kot priprošnjika.Značaj slikarije je poznogotski, ca konca ali vsaj 2 pol.15.stol. Oprava v cerkvi ne posebno izbrana. Vel.oltar poleg tega še slabo novo polihromiran. Str. oltar v sev. kapelici najstarejši, konec 17.stol. Slabo polihromiran in bržkone tudi predelan. 2 rokoko oltarja sta najlepša v cerkvi in sta bila prenešena sem iz samostanske cerkve. Zelo čedna. Od prvotne arhitekture se vidi v cerkvi samo skavolok, ki je prav lahko šilast iz reznega kamna(keil stein)kot se vidi

pod streho pričvrščen z eno pravokotno poglobitvijo . Tudi sev. steber z bogatim kapitelom, ki odgovarja onim obeh portalov je ohranjen.

Zvonik je v spodnjem delu gotski, v zgornjem iz poznejše dobe, je impozanten in ima lepo rokoko streho. Na vsh. strani mu je prizidan prostor v katerem se nahajajo zvite (Schnecken) stopnjice. Mogoče, da prvotni zvonik ni bil dosti višji kot sedanje stopnjice, ki gredo preko vhoda (gotško profilirana) ki vodi v sedanji zvonik. S teh stopnic (v steni gotška lina) je vhod tudi pod streho. Nad svodom prezbiterja iz srede 18. stol. so videti ostnaki spodnjega dela stropnega rebrova, iz česar je jasno, da je bil ta prostor gotško prekrit in mnogo višji kot je sedanji. Vidi se tudi zazidana okna in njih lai-bunge, ki so morale biti velikih razmerov. Videti je dalje zgornji del slavoloka, ki je viden tudi v cerkvi, dalje zgornji del ladjine stene, ki pada k isti konstrukciji kot slavolok, ki ima zazidane zadnje dele - očitno romanskih oken. Strop je bil prvotno raven. V notranjščini so sedaj k zidu priloženi oporniki, ki niso sedanji strop. Iz tega se vidi, da je starejši del cerkve ladja z 2 roman. portaloma in roman. slavolokom, ki je bila visoka kot sedanja pod streho vidno zidovje. Prezbitelj pa je bil prizidan v gotsem času in je bil očitno višji od ladje in je imel gotško rebrovje.

Stele, I, 12. 10. 1920, str. 11-12.

Sv. Aribert na juž. steni ladje sedaj popolnoma odkrit. Zavzema vso stran od vrha do tal. Spodaj manjka tal, stopala desne noge, leve pa od kolen doli.

Po okroglem oknu je uničeno oprsje, deloma leva roka, ki drži drevo in brada njegove glave. Novo odkriti sta glava Krištofova, vrh drevesa in Ježušček. Krištof stoji obrnjen v polprofil v svojo levo, glavo pa obrača v polprofil nazaj na svojo desno, kjer mu sedi na rami v dolgo haljo oblečeni Jezus, ki ga drži za lase. Z desno roko ga Krištof opira pri sedalu, z levo pa drži drevo, ki zaključuje skupino na desni strani in ima mjhano značilno stilizirano listno krono. Telo se pod težo okloka v vrhnjem delu upogiba na to stran, z obratom glave pa se izraža začudeno vprašanje. Med drevesom in Krištofomimi ledji na desni je na vodoravni črti skupina dveh stoječih figur s palmami mučeništva v rokah. Pod tem je drug vodoraven pas, kjer klečita dve figuri - donatorji. Med Krištofovimi nogami se vidita skrajno razkljuvani dve glavi in oprsje 2 figur. Rob slike ni ohranjen.

Kristus ima bel križnat nimb, Krištof čigar obraz je popolnoma potemnel in ima lepe rumene lase, ima širok črn nimb, s črno prečnico preko Krištofovega čela. Sploh se na več mestih v obleki kot barva podšivke uveljavlja črna barva.

Leve Kr- roke se vidi polovico.

Drevo je rumeno barvao, trije kodrasto stilizirani trodelni listi so beli s črnimi konturami, roka Krištofova je črna, plašč rdeč s temno lila, skoro črno podlogo. Tunika rumena. Konture temnordeče. Obleka donatorjev zelena, risba ima še močno vlogo, vendar tudi modelacija, posebno plašč na hrbtu. Mehko dekorativno razvijanje draperije in robov. Tehnika pravi fresko, precej na suho.

Zato gte velik del barve z ometom.

Vsi goli deli teles so črni, kar pomeni, da so se barve spremenile, oz, da je barva karnata oksidirala. Krištofov nimb, ki ima isto barvo je okrašen z belim okroglimi vložki, krona je rumena, kakor lasje, kar sem prvotno mislil, da je prečka nimba, se je izkazalo kot spodnji rob te vojvodske krone.

Prezbiterij pod ~~podstranitvi~~ odstranitvijo gotskih reber baročno obokan z dvema kupolasto vpognjenima banjama. Na svodu slikarija iz sr.19.stol. Baročna arhitektura na volutnih konzolah z maskami. V enem svodu brezmadežna in dva evangelista, v drugem Veronikin prt in dva evangelista. Slike slabe kvalitete. 2 štuko str. oltarja iz samostana: z dobrimi kipi, podobna stiškim. Sliki: sv. Anton Pad in sv. Frančišek Asav., spominjajo na Metzingerja, čigar je tudi slika v kapelici v župnišči.

Ohranjen je prvotni kamniti polkrožni slavolok. Tesni del s stebrom je radi prižnice s stebrom in kapitelom vred uničen. Levi dobro ohranjen. Stena slavoloka ima na obeh straneh do ogla segajoč nizek kamnit profiliran podstavek. Nadaljuje se tudi pod nogo levega stebara, a je sedaj uničen.

Steber obstoji iz več delov in je za svojo velikost razmeroma slok. Na vrhu nosi košarast kapitel z močno odebelino spodaj z lijakasto (ali trobentasto) se podkrilno ploščo razvijajočim trupom.

Obraščajo ga listi, ki se pod ogli krilne plošče zavijejo v brstne liste, samo nekoliko nižji. Nad krilno ploščo leži polkrožen wulst, ki sega na obeh straneh prav do ogla ladje, a se na steni po pozni ladji ne nadaljuje.

Obok ladje banja s sosvodnicami, sloni na pravo kotno k steni postavnjenih notranjih opornikih, ki ga popolnoma nosijo.

Ta arhitektura je vsekakor starejša od one v prezbiteriju.

Glavni bogati romanski portal ima na notranji strani ob podbojih iz kamnitih klad zložene navpična ojačanja, ki imajo luknje za zapahe.

V zvonik vodijo polžaste stopnjice iz kamna.

Na cerkvenem podstrešju šilast gotski portal s porezom, globokim žlebom v njem in vglobljenim odtokom.

Iste stopnjice vodijo na prezbiterij, kjer se vidijo na vsaki strani steni 2 nosilno konzoli gotskega svoda, nevštevi ogelnih ob slavoloku.

Vsaka konzola nosi tri za etke raber. Sedanji ravni zaključek ni prvoten, ampak je očividni zazidek, zato verjeten. Navaden gotski zaključek iz treh stranic osmerokota.

V vzh. oglu so na vrhnjem beležu ostanki dekorativne slikarije (vitice) iz renes. dobe, pod njo pa se vidi nerazločen fresko omet s figuralnimi ostanki. Dočim sev. stena ni imale oken, ima juž. v dveh vsh. poljih po eno zazidano veliko okno, katere vrh se pa ne vidi, ker je prezbitarij v gotski dobi segal mnogo višje. Zap. polje je zazidano, brez oken.

Prvotno krasno iz rezljanega kamna zložen obok, se vidi tudi pod streho. Stene ladje so do vrha ometane in zglačene. Na juž. steni vrhovi dveh polkrožno zaključenih ~~oknoz~~ oken. Sledov slik ni.

Ladjina stena je razmeroma iz pravilno klesanih večjih in manjših blokov iz finega kamna iz katerega so sicer stebri in kapiteli ter rebra.

V sev. vzh. steni vrhnji krog enega okna, ki pa vsi ne korespondirajo z onima juž. stene.

Pod zvonikom banjasto obokan od zunaj dostopen prostor.

V cerkev vpdo sedaj zazidan vhod. Na levo od tega vhoda se vidi romanski kamnit pritlični zidec. z žlebasto paličastim profilom.

Zvonik povišan za sedanje zvonove line do višine katerih gredo lepi kamniti ogli. V višini cerkvene stene ga opasuje gotski kamnit venec, vmes več gotskih odprtin. Nekoliko pod venec vzdian v levem oglu zvonika ena dvojna zelo primitivna figura, dve glavi z knozlono prištrešenimi s odnjimi deli. Bržkone konzole. Mogoče romansko(?) Na desnem oglu druga figura, ki se pa zdi, da je odbita. Krasen nagrobnik s stoječo viteško figuro: Hanss Franz - Thurn am Hardt 1616.

Stele, CXV, 20.6.1930, str. 1 - 5.

Na juž. steni ladje zunanji odkrit pod novejšo verjetno poznogotsko, toda nepoznavno plastjo močno nakljuvan sv. Krištof. Nahaja se ob zap. oglu. V sok

prvotno okr. 5.50 m, šir. okr. 3m.

Tehnika: fresko na precej peš en omet. Vrhnje plasti slikane že močno na suho, zato odpadle. Ohranjena je risana podloga z ostanki lokalnih barv. Ohranjena je figura nekoliko iznad gležnjev dalje do vratu. ^Često glave zavzema novejšo okroglo okno. ^Krištof se obrača korakamj^oč v svojo levo in se z obema rokama, kakor se zdi opira na rumenkasto drevo. Konture so rdečkaste. Obleka rumena, suknja do kolen, čez vinsko rdeč plašč s temno (lila, črno?) podšivko.

Od rok doli visita dva špiralno razvijač^oča se konca plašča. Sedaj že nejasen kos draperije za hrbtom ob glavi utegne biti draperija deteta, ki bi sedelo na desni rami. Gube so goste. Plašč se privija telesu kakor pri mojstru Bertramu ali deloma v Turnišču. Izraz plastičnega čustvovanja. V prostoru, ki nastane med drevesnim delom in telesom Krištofa pod draperijo visečo od rok, sta na rumeni rdeče obrob^ljeni vodoravnici dve stoječi, druga k drugi obrnjeni ženski figuri (desna je gotovo ženska?) s palmami v rokah, z nimbi v rdeče vrisanih gosto gubanih oblekah. Pod njima sta dve po večini uniečeni zeleno oblečeni figuri klečečih moža in žene. Mož je brezbrad, ima rdeče lase, roki sklepa pred prsmi v molitvi. Žena ima na glavi ovito pečo, roki pa orantno dviga predse. Ali sta svetnika, patrona njih. ^Aadva sta gotovo donatorja.

Močno risarski povudarek, lokalne barve, ki posebno na plašču diferencirajo lokalne gube. Ozadje je svetlo. Tipični znaki zgodnjega mehkega stila po giotovski reformi, razširjeni v Evropi, z marsikatero starejšo risarsko idealistično potezo 2. pol. 14. stol.

Na istem mestu na sev. steni zunaj v spodnji 2/3 višini sledovi slikanega ometa. V viš. 1.50 se levo vidi širok opečno rdeč pas (ca 6/7 cm) in drug pravokotno iz njega navzgor izhajajoč. Drugo ostanki opečnordeče barve. V polovični višini na desni olivno zeleno rombasto križajoče se debele belo obrobljene črte, med njimi opečnordeče polje. Sozvo^{kr} mk, kasno romas^{ki}. Nedvomno iz 13. stol.

V timpanu gl. portala, se je na desni ohranil od pasu dalje ostanek stoječe bradate figure, z dvojnimi križnim v kamen zasekanim nim^{bo}m.

Čelo in glava nad ušesi unižena. V bradi poškodbe. Polna brada stilizirana v polžkih, kakor pri Kristusu v Ptuj. Ozadje plavo. Opeka opečnordeča s temno risbo. Drobnogubajoči se rokav. Obleka se prilaga telesu in je stisnjena v pasu. Čas 13. stol.

Slikarija polihromacija lokov in ka itelov je izvršena nedvomno na kamen in ob obstoji iz palmetnih motivov in nekakim *orgueil* cvito. Dekorativni sol, 3 in 5 lok, 2 in 3 palmetna. Barve peščeno temnordeča, zelena, rumena in rjava. Isto na kapitelih. Istočasno s postankom portala. Ta timpana je bilo več figur.

Str. portal. Polihromacija s patroniranimi rozetami obnovljena v času poslikanja timpanona ok. 1400 po stari osnovi. V timpanu na tenak fresko omet izvršena fresko slikarija s temnordečim širokim robom na sinjem ozadju. Perspektivno v pogledu od leve prto-desni sarkofag, v njem do pasu frontalno 3 glave nagnjene k desni rami Trpin z metlico bičanja pod desno, z bičem pod levo pazduho, roki sklenjeni pod prsmi. Križni nimb rujavo na novo izmodeliran, s prehodi obeh barv. Levo kleči v rumeno patrirano rdeče ornmanetiranem plašču Marija in steguje desno k sinu. Levo sv. Janez v lila obleki, z rumeno odšivko, roki žalostno sklenjeni pred prsmi. Nimba radialno zarezana v podlago. Ob Janezu desno se vidi del italj. stilizirane terena. Je posebna kvaliteta. Janezov obraz zgubljen, Jezus odpada, pri Mariji se razkrajajo peščena odlaga in so veji kosi plašča odpadli. V obrauh apnena lisa. Čas konec 14. stol.

Desno od sv. Krištofa romansko ~~razmeroma~~ razmeroma veliko okno.

Stele, CXVIII, 6.7.1947, str. 29-32.

Notranjščina nepoškodovana, edino obok med 2 in 3 sosvodnico na severni strani je prebita zakrpan z deskami.

Zunaj; juž. stena močno preluknjana od krogel. Ob zap. oknu ladje na levi se je pokazal vrh romanskega polkrožno zaključenega okna. Kamen, ki štrli nekoliko iz stene je del njegovega loka.

Zap. del stene kaže naključno omet z bledimi sledovi slikarije, nad tem pa drug

poslikan pobeljen omet s sledovi ogromne slike sv. "rištofa. Vidi se rdeča barva, a ni nič spoznavnega.

Juž.stran.portal ni poškodovan, edino del plašča Marije na freski v timpanonu je odbit.

Poškodbe na nagrobniku na figuri Hansa Franca.....ano Hardt ima odbito brado, manjše poškodbe ob desni rami in na obleki in na levi rokiz zunanjskega kapiteli na desni strani ter notranji slop na isti strani.

V timpanu se kaže del slikarije na kamen in sicer vrhnja polovica moške figure nimbirane, gledajoče navzgor proti sredi. Slikarija je dobre kvalitete in utegne biti iz časa ostanka.

Na sev. steni takoj za ogrom se kažejo ostanki freske deloma gotske, rdeča barva, deloma blejedordeča z umazanozelenimi progami, ki utegne biti ostanek romanske slikarije.

Juž.stran ima malo poškodb. Zvonik je v spodnji polovici gotski z značilnim pravokotnimi odprtini. Pod vencem na jugozap.oglu je vzdana kamnita skulptura in konzola, ki je od spodaj nerazločna, na jugovzh. oglu pa konzola z dvema primitivnima glavama. Ali sta prvotni tu, alsi sta romanski se od spodaj ne da reči.

Stele, CXVI, 27.3.1945, str.67-67.

Že iz l.1220 je znan konstanjeviški župnik Adelbert. L.1248 je postala samostanska cerkev. Samostan je bil razpuščen l.1786.

Zg.Danica, l.1855, str. 80.

"Mariabrunn bei Landstrass", Der Kirchenschmuck, 1902, XXXIII Jahrgang.,
Nr. 12., S. 187, 192.

V času župnikovanja Janeza Lesjaka v Kostanjevici (1855-1888), je dal popraviti in prezidati mnogo stvari v cerkvi : zakristijo, oratorij, oltar sv. Antona, dve spovednici. Po potresu l. 1881, ki je poškodoval stolp in župnišče, je oboje popravil.

Dr. Jos. Marinko: Janez Lesjak, župnik Kostanjeviški. - Drobtinice 1891, letnik XXV., str. 127.

Južna stena ladje zunaj pod ostanki poznogotske slike sv. Krištofa na zap.koncu stene, s e je sedaj pokazala starejša naključvana plast, katere odkritje z uničenjem mlajše le v podslikavah ohranjene plasti, bi se izplačalo, važno bi bilo odločilo časa postanka.

Stele, IV.A., 7.7.1947, str. 10

Na zap.koncu juž.stene Krištof, ki po višini pokriva celo steno. Stoji frontalno, ima vojvodski klobuk, močno zvit v S črti proti desni. Z desno opira na desni rami sedečega Aristusa, k kateremu se z obrazom vprašujoče obrača. Oprsje je uničeno po novejšem okroglem oknu. Z levo se opira na drevo s hras-tovimi liasti v kroni. Od komolca visi dvoje lepih spiralno razvitih gub obleke a la Pasionál opatiče Kunigunde.

Obleka se tesno prilaga telesu, kakor na leseni Madoni v Nar.galeriji in sega do kolen, desnanoga je gola, spodaj uničena. Leva je po nagubniku. Pod levo roko nastane zaradi izgiba telesa v desno prazen prostor med drevesom in telesom. tega je slikar izpolnil a. 2 ženskima stoječima figurama b. se vidita dve glavi, pri eni molitveno steg-njene roke - donatorja. Pod tem je bil vselej še en prizor, ki je pa uničen

Odlična kvaliteta risarskega sloga. Vse gosto naključvano. Nekatere barve so oksidirale in spremenile obraz v pravcat negativ.

1.pol.14.stol.

Stele, XXIA, 1964, str. 64-64'

Popis gelj pod Gorjup Jože

Stele, XXIVA, 22.12.1962, 65.68

Fred vhodom v šolo doprsni avtoportret odlit v bronu.

Stele, XXIVA, 1962, 68

2 počezno pravokotni sliki v biedermajerskem okviru, pl.o.o. prav dober L.Layer.
Ena predstavlja Mojzesa, ki priključuje vodo iz skale.Druga je egipčanski Jožef
ki sprejema brate.

4 slike iz cerkve na Slinovcu, najlepša serija Potočnikovih slik.

14 pomočnikov v sili

sv. Janez in Pavel

sv. Notburga

sv. Janez Krst.

Mitološka podoba M.de bono consilio obdana od filii bogatega filigramskega de-
korja s kamni in steklenimi dragulji v lepi baročni kompoziciji.

Stele, CXVI, 27.3.1945, str.67.

Naselbina že v prvih stol.po Kr.r.o.j. tem pričaajo številni rimski gorbovi. Do pravega razvoja pride pod Spanheimovci, ko je naselbina postala središče njihove posesti na Dolenjskem.

Nikdar g t vo mejo proti Hrvaški s varovali z trdnjavo ob Arki - Landstrost (ali Landstrutztrutz , kar pomeni nemški fest. Odtod nemško ime mesta Landstrass)

Okrog l.1250 je bilo d bro trgovsko središče - v mestu kovnica denarja, ki se je imenoval " moneta Landestrostensis". L.1435 je dobila Kostanjevica mestn pravice. Mesto večkrat razdejavno po t rških napadih. L.1663 j3 mesto popolnoma pogorelo, ostala je le še c. sv. Jakoba. Meta kuge in lakote: 1650, 1663, 1670, 1676. Bernard Speinhajmovski je dal mestu razne pravice, kot tudi Celjski grofje, ki so sem postavili viteze kot sodnike in oskrbnike. O smrti zadnjega Celjana je prišlo mesto pod oblast avstr. vladarske hiše.

Vojvoda Bernard Koroški Speinheim je postavil blizu Kostanjevice samostan.

Na sev.zap. delu mesta stoji stara g tska c. sv. Jakoba. Na desni str. malih vrat je reljefen spomenik: Hans Franz v Thurm am Hardt Pfandherr der Herschaf Landstrass". Nekdaj je bila v mestu tudi c. sv. Martina. Tam stoji sedaj hiša A.Gatscha. V sredini mesta je še c. sv. Miklavža

Župnišče je bilo prv tno grad. V njem se nahaja grajska kapela sv. Ane, ki jo je l.1752 blagoslovil " Aleksander Abbas & Archidiaconus ad Fontes Marianos

kot podružno kapelico sv. Jakoba. Fara je bila ustanovljena že l. 1220m
župnik Adalbert. Za njim pa so pastirovali samo cistercijani.

Slike: pogled na mesto od rečne strani

mesto z delom Krškega polja

župnišče

oltar M.B. v ž.c. sv. Jakoba.

Il. Slov. 1930, L.VI, št. 8, str. 59-62

Das Siegel der Gemeinde Landstrass in Krain hat einen Durchmesser von 9cm und zeigt im Bildfelde einen Schild, darin ein von zwei Thürmen flankirtes Stadttor mit offenen Eingänge, aufgezogenem Fallgitter und brückenartigen Zugang. Die Türme sind einstöckig und mit crenellirten Erkern versehen. Um den unten abgerundeten Schild ist zartes Rankenwerk ~~xxxxxxx~~ verstreut. Die Umschrift ist um den Rand des runden Siegels gezogen, befindet sich zwischen zwei kräftigen Perlenlinien und lautet in Lateinischen geschrieben : Sigillvm.civitatis.de.landes-trost. Das letztere eingeringelt. Anfertigungszeit Ende 16.Jahrh.
Slika: str.54. mestni pečat.

N.F.
MDZK: št.15,1.1889, str.54:Notizen.

Ljubljana- razstava mest na velesojmu 1.1931.Glej Ljubljana - razstave

Lep rokoko oltar z lepimi rokoko svečniki in 2 rokoko relikviarijema, ki sta obenem svečnika. Na oltarju majhen kovinski križ, gotskih oblik, ročno izdelan, ima karakter. poznogotske cvetove na nogi. Kr. telo majhno a karakter. za dobo. Arhitekta, na stroške komisije!!

Stele, I, 12.10.1920, str.15.

gle. tudi: KOSTANJEVICA, marec

Freske slikarja J.Gorjupa, ki jih je naredil 1.1931.

Il.Slov.1931, L.VII, št.51, str.399.

Od južne strani več poškodb. V spodnji polovici stene v zap.polovici luknja v zidu, v vzh. polovici istega zidu zadetki v vrh stene, prav pod streho - luknja do podstrešja - odbit ogel pravokotnega podstavka zvonika(zap.jug) -brez večjih posledic. Več udarcev krogel.

Fasada ima več zadetkov. Eden večji, ki sega v telo zidu je desno malo višje od okroglega okna v slemenskem čelu, drugi je zadel in razdejal ogel pod strešnim vencem.

Glavni portal ima poškodbe na loku na levi, na drugem pravokotnem loku in bližje temena osmerokotnega notranjega loka. Deloma odbit je tudi spodnji del.

Stele, CXVI, 27.3.1945, str. 66.

Zvonik v pritličju ima več zadetkov. Razbit je jugozap. ogel štirioglatega pritličja, juž.stena ladje je zadeta in ima luknjo levo z dolaj ob oknu, druga še večja luknja se kaže vrhu zidu v podstrešju desno od tod pri kotu z zakristijo.

V fasadi luknja v levem kotu trikotniškega čela ima več razpok.Razpoke tudi c sev. steni ladje, kjer je na vzh. delu razrukan podstrešni venec. Razrukan je tudi venec prezbiterja na tej strani.

Stele, CXVI, 27.3.1945, str. 71.

Cerkev tako zapuščena, da se služba božja v njej nič več ne opravlja.

Zg.Danica, 1.18⁷⁰₆₉, str. 5.

Fotografija obokaz Gorupovimi freskami.

Dolenjski list, št.1., L. XIX., 5.jan. 1968., str.5.